

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, 'Ακαδημαϊκοῦ-Όμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Παναγιώτης Ἰ. Μπρατσιώτης (26.7.1889-31.1.1982), σσ. 7-29.

Σύντομον βιογραφικὸν σημείωμα, ἥτοι «βραχὺ χρονικὸν» τῆς καταπληκτικῆς καὶ ποικιλιάτης δράσεως τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ, κοιμηθέντος τὴν 31 Ἰανουαρίου 1982.

Δαβὶδ Μπάλφουρ, *Βλος καὶ Πνευματικὴ Σκιαγραφία τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου*. — *Τὰ ἔργα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου*, σσ. 30-62, 417-429, 697-710 καὶ 1102-1118 (συνεχίζεται).

Ἐξετάζονται τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἡ δράσις του εἰς τὸ "Ἁγιον Ὄρος, ἡ σχέσις του μὲ τὸν Ἁγ. Γρηγόριον Παλαμᾶν, ὁ ρόλος του μέσα εἰς τὴν ἡσυχαστικὴν κίνησιν καὶ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του. Ὁ σ. ἐξετάζει ἀκόμη τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, τὴν δομὴν καὶ τοὺς τίτλους καὶ δίδει σχεδιάγραμμα τοῦ περιεχομένου των. Ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύει κριτικὸν κείμενον συμπληρώματος τοῦ κεφ. Γ, 8 καὶ ἐξετάζει λεπτομερῶς τὴν διδασκαλίαν ἣν περιέχουν τὰ ἔργα τοῦ ἁγ. Γρηγορίου.

Χρυσοστόμου - Γερασίμου Σπ. Ζαφείρη, Μητροπολίτου Περιστερίου, Ὁρθοδοξία καὶ Ρωμαιοκαθολικισμός, σσ. 63-90, 430-459, 587-611 καὶ 850-893.

Συστηματικὴ καὶ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῆς Εἰσηγήσεως, ἣν ὁ σεβ. συγγραφεὺς ἔδωκεν ἐνώπιον τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (7 Ὀκτωβρίου τοῦ 1981) περὶ τοῦ ἀρξαμένου θεολογικοῦ διαλόγου μεταξὺ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, ἔνθα ἐκτίθενται γεγονότα, κείμενα, λεπτομέρειαι σημαντικά, ὡς καὶ σκέψεις ἐπ' αὐτῶν.

Δανιὴλ (Κάστιτς), Ἐπισκόπου, *Περὶ θείας φιλανθρωπίας ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος μέχρι τοῦ Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστόμου*, σσ. 91-128, 460-475, 612-626 καὶ 1051-1083 (συνεχίζεται).

Μία διεξοδικὴ θεολογικὴ, ἱστορικὴ καὶ φιλολογικὴ μελέτη τῆς ἰδέας τῆς φιλανθρωπίας, ὡς αὕτη εὐρίσκειται εἰς τὴν Ἁγ. Γραφήν, εἰς τοὺς ἔθνικοὺς καὶ χριστιανοὺς συγγραφεῖς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ὁ σ. παρουσιάζει τὴν συνθετικὴν λειτουργίαν τῆς θείας φιλανθρωπίας ἐντὸς τοῦ θεολογικοῦ «συστήματος» τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου καὶ ἀξιολογεῖ τὸν Μέγαν τοῦτον πατέρα, συγκρίνων αὐτὸν μὲ τοὺς προγενεστέρους του καὶ κυρίως μὲ τοὺς Καππαδόκας.

Χρήστου Σπ. Βούλαρη, Ἀναπλ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Χρονολογία τῶν γεγονότων τοῦ βίου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου*, σσ. 129-157 καὶ 476-489.

Τὸ γ' μέρος τῆς μελέτης αὐτῆς τοῦ σ. (τὸ α' καὶ τὸ β' ἐδημοσιεύθησαν ἀλλοῦ) περιλαμβάνει τὰ γεγονότα, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τοῦ βίου τοῦ Ἀπ. Παύλου ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μέχρι τοῦ ἐν Ρώμῃ μαρτυρικοῦ του θανάτου, ἤτοι α) Σύλληψις καὶ μεταφορὰ τοῦ Π. εἰς Ρώμην, β) Ἐκβασίς τῆς φυλακίσεως. Δ' ὁδοπορία, γ) Τὸ ἔτος τοῦ μαρτυρίου τοῦ Π., μετὰ χρονολογικὸν ἐν τέλει πίνακος.

Ὁδυσσεύς Λαμψίδου, Ἀνέκδοτον κείμενον περὶ τοῦ ἁγίου Λαζάρου τοῦ Γαλιλαίου, σσ. 158-177.

Ἐκ τοῦ Χφ 268 τῆς Μονῆς Διονυσίου τοῦ Ἀθω (τοῦ ἔτους 1446) δημοσιεύεται ἀνέκδοτον ἀγιολογικὸν κείμενον περὶ τοῦ ἁγ. Λαζάρου. Τὸ κείμενον ἐμπεριέχεται εἰς τὴν μακρὰν βιογράφησιν τῶν ἰδρυτῶν τῆς παλαιᾶς Μονῆς Σουμελᾶ Βαρνάβα καὶ Σωφρονίου, συγγραφεῖσαν κατὰ τὸν 17 αἰῶνα. Τὸ κριτικὸν κείμενον ἐπισφραγίζουσι κατατοπιστικὰ ἱστορικὰ κλπ. σχόλια τοῦ ἐκδότου.

Mircea Pacurarîu, Πρεσβυτ.-Καθηγητοῦ, *Συνοπτικὴ θεώρησις τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Θεσσαλονίκης*, σσ. 178-190.

Σύντομος ἀλλὰ περιεκτικὴ ἐξιστὸρησις τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τῶν πρωτοχριστιανικῶν χρόνων μέχρι τῆς ἐποχῆς μας.

Μιχαήλ Κ. Μακράκη, *Ἡ αἴσθησις τοῦ θανάτου εἰς τὸν Τολστόϊ καὶ τὸν Κίρκεγκάφντ*, σσ. 178-190 καὶ 190-508.

Μία συγκριτικὴ φιλοσοφικὴ μελέτη περὶ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἔργα τῶν δύο τούτων μεγάλων συγγραφέων. Ἀμφοτέροις ἐβάρυνε μία ἔντονος διαίσθησις τοῦ θανάτου, ἡ ὅποια ἐπῆρσεν τὴν ζωὴν των κατὰ τρόπους ὁμοίους ἢ διαφορετικούς.

Δημητρίου Β. Γόνη, *Νεοελληνικαὶ μεταφράσεις-διασκευαὶ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν Λευκοπόλει, συνταχθέντος ὑπὸ Γρηγορίου Τσάμπλακ*, σσ. 227-249.

Μετά τινα εἰσαγωγικὰ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀγιολογικῶν κειμένων τοῦ ἰδ' καὶ τοῦ ἰε' αἰ., ὁ σ. ἐξετάζει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ὡς ἄνω Μαρτυρίου τοῦ Νεομ. Ἰωάννου, ὡς καὶ τὰς νεοελληνικὰς μεταφράσεις-διασκευὰς αὐτοῦ, κατακλείει δὲ τὴν μελέτην του διὰ συμπερασμάτων διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ὀρθοδοξίας.

Zina Markova (μετάφρασις Ἀλέκας Μπουτζουβῆ-Μπανιᾶ), *Τὸ βουλγαρικὸ ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα στὴ ρωσικὴ ἱστοριογραφία*, σσ. 250-278.

Ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ μελέτη, ὅπου ἡ σ. ἀναλύει τὰς θέσεις τῶν ρώσων ἱστοριογράφων ἐναντι τῶν βουλγαρο-ελληνικῶν διενέξεων καὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν βουλγάρων διὰ μίαν αὐτόνομον βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο τελευταίων αἰώνων.

Μαρίας Π. Πάσχου, Ἀνέκδοτη Ὀμιλία τοῦ Φιλοθέου Σηλυβρίας γιὰ τοὺς Ἀγγέλους, σσ. 279-294.

Μετά τ' ἀπαραίτητα προεισαγωγικὰ (φιλολογικὰ-ἱστορικὰ-παλαιογραφικὰ) ἡ σ.

ἐκδίδει τὸν ἀνέκδοτον «Λόγον εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀσωμάτων» τοῦ ἀγνώστου σχεδὸν συγγραφέως τοῦ ἰδ' αἰ. Φιλοθέου Σηλυβρίας.

Μιχαήλ Στασινοπούλου, Ἀκαδημαϊκοῦ - τέως Προέδρου Δημοκρατίας, *Τὸ γράμμα Ἐπιφιλῶν ὡς ἔμβλημα τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν. Ἀνάληψη ἐνὸς προχριστιανικοῦ κειμένου*, σσ. 321-345.

Ἀνακοίνωσις τοῦ σ. εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν (συνεδρία τῆς 19.2.81), εἰς τὴν ὁποίαν ἀναλύονται τὰ βασικὰ στοιχεῖα-προβλήματα μιᾶς πραγματείας, ἀποδιδομένης εἰς τὸν Πλούταρχον καὶ διαπραγματευομένης «περὶ τοῦ Εἰ τοῦ ἐν Δελφοῖς». Ὁ σ. θέτει τὸ ἐρώτημα ἐὰν ὁ Πλούταρχος ἐγνώρισε, μέσῳ τοῦ ἀπ. Παύλου, τὸν Χριστιανισμόν. Μετὰ τὴν γαλλικὴν περιλήψιν τῆς Ἀνακοινώσεως δημοσιεύονται καὶ αἱ παρατηρήσεις-συμβολαὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Ἀκαδημαϊκῶν Παν. Κανελλοπούλου, Ἰω. Θεοδωρακοπούλου, Κ. Γ. Μπόνη καὶ Κ. Ρωμαίου.

Χρυσόστομος Θέμελη, Μητροπολίτου Μεσσηνίας, *Εὐβοϊκὴ Ἀγιολογία*, σσ. 346-416.

Ἱστορικὴ καὶ ἀγιολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται, βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἱστορικῶν στοιχείων, ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῶν ἐξ Εὐβοίας ἢ ἐν Εὐβοίᾳ λαμπάντων 19 Ἀγίων, ἤτοι ἐνὸς ἀποστόλου, ἐνὸς μάρτυρος, ἔνδεκα ὁσίων, τριῶν ἱεραρχῶν, δύο ὁμολογητῶν καὶ ἐνὸς ὀσιομάρτυρος.

Ἀνδρέου Τηλλυρίδου, *Μοναχικὸν Ἐγχειρίδιον*, σσ. 509-519.

Ἀγγλικὴ μετάφρασις ἑλληνικοῦ Μοναχικοῦ Ἐγχειριδίου ἀγνώστου συγγραφέως καὶ ἡμερομηνίας, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα τῆς Τεργέστης ἢ «Νέα Ἡμέρα» τὸ 1911.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἄπτωματικαὶ μεταμοσχεύσεις* (σχέδιασμα θεολογικῆς θεωρήσεως), σσ. 530-536.

Ἐπίκαιρος θεολογικὴ κριτικὴ τοῦ θέματος τῶν ἀπτωματικῶν μεταμοσχεύσεων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ σχετικοῦ Νομοσχεδίου καὶ πρότασις ἐννέα σοβαρῶν προϋποθέσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων κρίνεται ἡ ἀναγκαιότης ἢ μὴ τῶν ἐν λόγῳ μεταμοσχεύσεων.

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, Ἀκαδημαϊκοῦ-Ὄμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἑλληνικῆς ἢ ἑβραϊκῆς καταγωγῆς ἦτο ὁ δμῶνυμος πατὴρ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ τοῦ καὶ θεολόγου;*, σσ. 537-561.

Πατρολογικὴ μελέτη ἱστορικοῦ καὶ θεολογικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐρευνῶσα τὸ γενοαλογικὸν δένδρον τοῦ ἁγ. Γρηγορίου Θεολόγου καὶ καταλήγουσα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ἦτο πρότερον Ἑβραῖος. (Ἡ μελέτη ἀνεκοινώθη εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 14.5.81 τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν).

Χρυσόστομος Παπαδοπούλου (†), Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, *Ὁ Μητροπολίτης Μολδαβίας Ἰωακείμ (ἰε' αἰ.)*, σσ. 562-564.

Σύντομος ἱστορικὴ μελέτη περὶ τοῦ ἀπὸ Ἀγαθοπόλεως Μητροπολίτου Μολδαβίας Ἰωακείμ (μετατεθέντος τὸ 1448).

Χρυσοστόμου Σ. Κωνσταντινίδου, Μητροπολίτου Μύρων, *Οἱ ὄροι «οὐσία» καὶ «ὑπόστασις» παρ' Ἀθανασίῳ τῷ Μεγάλῳ*, σσ. 565-586.

Ἱστορικοδογματικὴ μελέτη περὶ τῶν ὄρων «οὐσία» καὶ «ὑπόστασις», ὡς χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰ ἔργα τοῦ Μεγ. Ἀθανασίου.

Ἡλία Β. Οἰκονόμου, Καθηγ. Πανεπ. Ἀθηνῶν, *Οἱ ἐρμηνευτικοὶ Λογότυποι (Τὰ στοιχειώδη συστατικά τῆς πατερικῆς Ἐρμηνευτικῆς)*, σσ. 627-671 καὶ 990-1050.

Πρωτότυπος μελέτη στηριζομένη εἰς τὴν φιλοσοφίαν τῆς γλώσσης καὶ τὴν στατιστικὴν, ἐρευνῶσα δὲ καὶ κατατάσσουσα μεθοδικῶς τὰς ὑπὸ τῶν Πατέρων ἐρμηνείας βιβλικῶν χωρίων ἢ μεγαλύτερων παραθεμάτων.

Βασιλείου Θ. Σταυρίδου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, *Ἡ θεολογία εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον*, σσ. 672-696.

Ἱστορικὴ μελέτη ἐξετάζουσα τὴν ἐπιστήμην τῆς θεολογίας, ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν ἐνοίαν (ἀλήθειαι τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησίας), ὡς αὕτη ἐβιώθη καὶ ἐξεφράσθη κατὰ τοὺς συγχρόνους καιροὺς (1923 μέχρι σήμερον) εἰς τὴν περιόχην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Παναγιώτου Ι. Μπούμη, Ἐπικ. Καθηγ. Πανεπ. Ἀθηνῶν, *Τὰ πρεσβεῖα τιμῆς τῶν θρόνων Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως*, σσ. 711-748.

Νομοκανονικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα ἱστορικῶς, φιλολογικῶς καὶ θεολογικῶς τὰ πρεσβεῖα τιμῆς τῶν θρόνων Ρώμης-Κων/λεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐρμηνειῶν εἰς τὸν γ' κανόνα τῆς Β' Οἴκουμ. Συνόδου, τὸν κη' τῆς Δ' καὶ τὸν λς' τῆς Πενθέκτης Οἴκουμ. Συνόδου.

Γρηγορίου Θ. Στάθη, δ.Θ., *Συμπόσιον περὶ βυζαντινῆς μουσικῆς*, σσ. 749-763

Περιγραφή καὶ κριτικαὶ παρατηρήσεις ἀφορῶσαι εἰς τὸ «Συμπόσιον περὶ βυζαντ. μουσικῆς», τὸ ὄργανωθὲν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ΙΣ' «Διεθνοῦς Συνεδρίου Βυζαντ. Σπουδῶν» ἐν Βιέννῃ (4-11 Ὀκτωβρίου 1981). Τὸ θέμα τοῦ Συμποσίου ἦτο «Ἡ Βυζαντ. Μουσικὴ 1453-1832 ὡς πηγή γιὰ τὴ θεωρίαν καὶ πράξιν τῆς πρὸ τοῦ 1453 μουσικῆς».

Γρηγορίου Θ. Στάθη, δ.Θ., *«Δεῖναι θέσεις» καὶ «ἐξηγήσεις»*, σσ. 764-782.

Ἀνακοίνωσις εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερθὲν «Συμπόσιον», ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. παρουσιάζει καὶ ἀναλίδει, μετὰ παραδειγμάτων καὶ ἰκανῶν πινάκων, τὸ λίαν ἐνδιαφέρον ζήτημα-πρόβλημα τῶν λεγομένων «δεῖνῶν θέσεων» καὶ τῆς «ἐξηγήσεως» αὐτῶν.

Βασιλείου Ν. Μακρίδη, *Adolf Harnack, 1851-1930*, σσ. 783-805.

Σύντομος μελέτη, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ διαπρεποῦς ἐκκλησιαστικοῦ ἱστορικοῦ, με ἀναφορὰν εἰς τὸν βίον καὶ τὴν δράσιν του, εἰς τὸ συγγραφικὸν ἔργον του καὶ εἰς τὴν θεολογικὴν σκέψιν του.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Τὸ ζήτημα τῶν ἐθνικῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς λατρείας*, σσ. 833-849.

Λειτουργιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὰς μορφολογικὰς ἢ εἰδολο-

γικὰς ἐπιδράσεις τοῦ Ἐθνισμοῦ ἐπὶ τὴν χριστ. λατρείαν, ἤτις, μὴ οὐσα στατική καὶ ἀπολελιθωμένη, προσήρμοζεν οὐχὶ τὸ οὐσιῶδες ἀλλὰ τὰς μορφάς της εἰς τὰς ἐκάστοτε ζωτικὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν πιστῶν.

Σάββα Χρ. Ἀγουρίδου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 4 *Ἔσδρα ἢ Ἀποκάλυψις Ἔσδρα, (συνεχίζεται), σσ. 894-946.*

Ὁ σ. ἐκδίδει ἐν ἐκ τῶν πλέον πρωτοτύπων παλαιοδιαθηκικῶν ἀποκρύφων κειμένων, μετὰ πλουσίων εἰσαγωγικῶν σημειώσεων (τίτλος - περιεχόμενον - μεταφράσεις - ἀρχική γλῶσσα - χαρακτήρ - γένεσις, τόπος καὶ χρόνος συγγραφῆς — θεολογικαὶ ἰδέαι τοῦ ἔργου — ἡ σπουδαιότης τοῦ 4 Ἔσδρα διὰ τὴν μελέτην τῆς Κ.Δ.) καὶ διευκρινιστικῶν ἐρμηνευτικῶν σχολίων.

Νίκου Α. Νησιώτου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Κοσμικαὶ καὶ χριστιανικαὶ εἰκόνες τοῦ ἀνθρώπινου Προσώπου, (συνεχίζεται), σσ. 947-989.*

Τὸ πρῶτον μέρος μιᾶς διεξοδικῆς μελέτης, ἐξετάζουσης τὴν χριστιανικὴν ἀνθρωπολογίαν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν Κοσμολογίαν, δηλ. μετὰ τὴν πραγματικότητα ὀλοκλήρου τῆς δημιουργίας. Ὁ σ. ἐνταῦθα λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς προκλήσεις ποῦ θέτουν εἰς τὴν παραδοσιακὴν χριστιανικὴν ἀνθρωπολογίαν ὁ σύγχρονος ἐπιστημονικὸς καὶ κοινωνικὸς ψυχολογικὸς ἀνθρωπισμὸς (humanism), εἰς δὲ τὴν συνέχειαν ὁ σ. ἐξετάζει τὰς ἰδέας περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θεώσεως.

Παναγιώτου Ι. Μπούμη, Ἐπικ. Καθηγ. Πανep. Ἀθηνῶν, *Τὰ Πρεσβεῖα ἐξουσίας τῶν θρόνων Ρώμης - Κωνσταντινουπόλεως, σσ. 1084-1101.*

Νομοκανονικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τοὺς κανόνας τῆς Β' καὶ τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἵτινες πράγματι ἀνεγνώρισαν ἢ ἀπένειμαν πρεσβεῖα ἐξουσίας καὶ πρεσβεῖα τιμῆς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Κων/πόλεως, καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ρώμης.

Δημητρίου Β. Γόνη, *Γεράσιμος Σιναΐτης ὁ ἐξ Ἐθρίου, ἱεραπόστολος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Φραγκοκρατίας, σσ. 1119-1142.*

Ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ μελέτη, βάσει τῶν πηγῶν καὶ τῆς συγχρόνου βιβλιογραφίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐξετάζεται καὶ φωτίζεται ἡ ζωὴ καὶ τὸ σημαντικώτατον ἔργον τοῦ Γερασίμου Σιναΐτου, μιᾶς προσωπικότητος ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τόσον διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἡσυχαστικοῦ κινήματος τοῦ ἰδ' αἰ., ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκκλησ. ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁδυσσεύς Λαμψίδου, *Δύο μετὰ ὕφαντῶν στίχων βυζαντινὰ σχηματικὰ ποιήματα, σσ. 1143-1149.*

Δημοσιεύονται, μετὰ φιλολογικῶν προλεγομένων καὶ σχολίων, δύο βυζαντινὰ εἰκονικὰ-σχηματικὰ ποιήματα μετὰ ὕφαντῶν λεγομένων στίχων (τὸ α' εἰς β' ἔκδοσιν, τὸ β' εἰς πρώτην) τοῦ Γ. Παχυμέρη καὶ τοῦ Λουκά Χρυσοβέργη, πατριάρχου Κων/λεως.

Γ. Δημητροκάλλη - Φ. Φάλμπου, *Περὶ τοῦ Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου (καὶ οὐχὶ Κωνσταντίνου) τοῦ Ρώσου, σσ. 1150-1156.*

Σύντομος μελέτη, ἀποδεικνύουσα, βάσει ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν στοιχείων, ὅτι ὁ Νεομάρτυς Κων/ντίνος (καὶ οὐχὶ Κωνσταντίνος) ἐμαρτύρησε κατὰ Σεπτέμβριον ἢ Ὀκτώβριον τοῦ 1742, καὶ οὐχὶ Δεκεμβριον τοῦ 1743, ὡς ἐπιστεῦετο ἄχρι τοῦδε.